

MÉS INFORMACIÓ

<https://www.lavanguardia.com/encatala/20200721/482443909437/miquel-martin-i-serra-la-drecera-llibre-del-dia.html>
<https://www.nuvol.com/llibres/fent-drecera-115591>

Ajuntament d'Alpicat
Regidoria de Cultura

 BIBLIOTECA | ALPICAT
SANT BARTOMEU

 **Biblioteques
Públiques
de Catalunya**

Plaça Països Catalans, 1
ALPICAT
Tel. 973 73 77 28
Whatsapp 606 127 833

A/e:

biblioteca@alpicat.cat

Web:

<http://www.alpicat.cat/biblioteca>

Catàleg Col·lectiu:

<http://argus.biblioteques.gencat.cat>
<http://atena.biblioteques.cat>

HORARI

De dilluns a divendres de 8:30 a 20:30
Bústia exterior de retorn de préstec

El proper dia que ens trobarem serà:

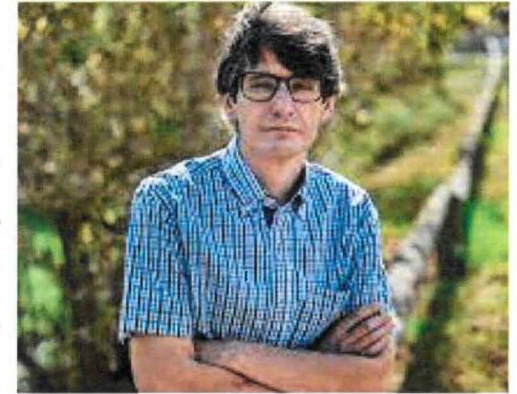
24 de febrer de 2022, 21:15

Moderador: Andreu Loncà

Miquel Martín i Serra

LA DRECERA

Miquel Martín i Serra (Begur, 1969) és escriptor i llicenciat en filosofia. Ha publicat les novel·les *El riu encès* (*El Cep i la Nansa*, 2017), *Dictadors de butxaca* (premi Maspons i Safont 2007), *Cabells de Medusa* (CCG, 2007)

i *L'estratègia de la gallina* (finalista del premi Ramon Llull, Columna, 2001), a més del recull d'articles literaris *Proses reposades* (Diputació de Girona, 2017) i dels contes del llibre *Hi ha amors que maten* (Columna, 1996). També és autor de *Llegendes de mar de la Costa Brava* (Sidillà, 2012) i *Llegendes de nit* (Sidillà, 2019), així com de diversos estudis i treballs sobre literatura, especialment sobre Joan Vinyoli: s'ha encarregat de l'estudi preliminar i les propostes didàctiques d'una edició divulgativa de *Vent d'aram* (Educaula62, 2015) i firma «Les influències filosòfiques en la poesia de Vinyoli», inclòs al volum *Joan Vinyoli i la poètica postsimbolista* (L'Avenç, 2016). Col·labora en diversos mitjans de comunicació i imparteix tallers d'escriptura.

Club de Lectura – Biblioteca Sant Bartomeu

L'escriptor Miquel Martín Serra és, per a molts lectors, una descoberta literària del 2020. "Però fa 25 anys que escric llibres", explica Martín Serra, entre sorprès i divertit davant el ressò que està tenint la seva darrera novel·la, *La drecera* (Periscopi), que el 2018 va quedar finalista al Premi Just M. Casero. Què ha fet que ara, després de vuit títols publicats, el focus s'hagi posat sobre la seva obra? El mateix escriptor confessa que no ho sap. "Si hi hagués una fórmula, tothom l'aplicaria. He treballat amb el mateix rigor durant tots aquests anys", assegura.

La drecera es va publicar el 29 de juny, just a la recta final del desconfinament. Mentre es començaven a obrir algunes fronteres europees, els primers lectors s'endinsaven en la història d'un noi de l'Empordà que s'acomia de la infantesa. Aquest protagonista –que no té nom– viu amb els seus pares, que fan de masovers al xalet d'una família benestant. Fascinat per la vida dels amos, el narrador relata les seves rutines des de la distància alhora que explica la pròpia quotidianitat, molt més senzilla i rural. "Al principi està enlluernat pel món dels rics, però aviat s'adona que la riquesa dels senyors és purament material, mentre que la seva es basa en allò intangible: els amics, la natura, la vida al poble, els pares i la literatura", diu Martín Serra.

Escrit en primera persona, per a l'autor un dels reptes principals va ser trobar la veu i el to del narrador. A les pàgines de *La drecera* hi preval la subtilitat i la voluntat de plasmar la bellesa de les petites coses des de la mirada del noi. "Sabia que la novel·la només tindria força i potència si l'explicava el mateix nen. El més difícil ha estat trobar l'equilibri entre la veu infantil i el llenguatge i les expressions més adultes", diu l'escriptor, que per comprovar que funcionava va fer llegir fragments de la història a la seva filla, de la mateixa edat que el narrador.

El llibre transita per qüestions transcendents com la mort, l'amor i l'amistat, però ho fa sempre a través d'aquest protagonista, per a qui, segons Martín Serra, "tot això és nou i no està condicionat pels prejudicis dels adults". A mesura que passa el temps, el noi es va fent gran i la seva manera de veure la

realitat es transforma. "Volia que aquest canvi fos progressiu i delicat, i de fet no hi ha grans sotragades al llibre", diu l'autor, que defineix la novel·la com "un viatge personal en què el lector va agafat de la mà del nen i l'acompanya".

Martín Serra va passar la seva infantesa a Begur, tot i que a *La drecera* no concreta ni el poble ni el moment en què transcorre la història. Les cales i els boscos de la Costa Brava configuren l'entorn per on es mou el protagonista, que mitjançant el futbol dona algunes pistes de l'època en què està: a les primeres pàgines treu el cap la Recopa d'Europa i, més endavant, es fa menció a Maradona, Simonsen i Neeskens. "Quan escrivia no pensava en cap poble en concret. He viscut a diversos pobles i m'he trobat que el caliu i l'ambient rural hi eren a tots", explica l'escriptor, que beu de referents com Pla, Gaziol, Ruyra, Foix i Vingoli.

El paisatge salvatge i imponent de l'Empordà és una part fonamental de la història, que realça la bellesa dels indrets més inhòspits, on la natura esclata sense els límits dels humans. "M'estimo aquesta terra i m'hi sento molt identificat. Cada vegada soc més conscient que visc en un lloc privilegiat, amb les platges i els boscos a l'abast", reflexiona Martín Serra. Però lluny d'idealitzar aquests paratges, *La drecera* és més aviat el retrat d'un paradís que pràcticament ha desaparegut. "Els que ara tenim entre 40 i 50 anys som l'última generació que l'hem viscut. Escriure'l era una forma d'agraïment", diu l'autor, que no busca culpables: "Aquest paradís ens l'hem carregat entre tots, els turistes, sí, però també els que vivim aquí".

La drecera segueix fent camí ara entre els lectors, tot i que Martín Serra atribueix part del ressò aconseguit a l'editorial que l'ha aixoplugat. "Periscopi era la meua primera opció, i va sortir bé. Tenen un catàleg de prestigi, és tot un honor compartir-lo amb autors que admiro molt com Manuel Baixauli o Joan Benesiu", afirma Martín Serra. Malgrat tot, per a l'escriptor *La drecera* té el mateix valor que la resta de les seves novel·les. "M'és igual que l'interès per la meua obra hagi arribat ara, però *La drecera* no és un bolet –diu l'escriptor–. Abans n'he publicat moltes altres, i amb totes n'he après".

Núria Juanico Llumà

Llegim, Diari Ara. 6/08/2020